

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

РІК II.

Ч. 83.

СЕРЕДА, 1. ГРУДНЯ 1920.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, DECEMBER 1st, 1920.

No. 83.

VOL. II.

Новинки.

Совітські мирові делегати не хотіли підписати мирового договору з Польщею.

ВАРШАВА, 30. листопада. В бездротній депеші до совітського уряду польське правительство оскаржує російських делегатів в Ридзі, що вони опізняють підписання мирового договору. Ідучи понад голови російських делегатів польські власти пропонують впрямі совітському уряду визначити дату підписання тривалого миру.

Совітська мирова делегація домагається амністії для всіх політичних в'язнів в Польщі.

РИГА, 28. листопада. — По тиждень переговорів і повних труднощів не виглядає, щоб польські і совітські делегації були ближче порозуміння. Амністивна комісія, яка здавалося, мала вже прийти до рішення, не згодилася між собою в останній годині перед голосуванням.

Совітська делегація напружена тепер на амністії для всіх в'язнів, засуджених за політичні переступства, проти чого виступають Польщі, які уважають, що така амністія була б вмишуванням в домашні справи другої сторони.

Петлюра втік до Галичини.

ЛОНДОН, 25. листопада. — Радіограма з Москви подає сьогодні ще раз вістку про поразку військ генерала Семена Петлюри. Кажуться в ній, що Петлюра і його найближчі сторонники утікли до Східної Галичини.

Забрали 12.000 петлюрівців в полон.

ПАРИЖ, 27. листопада. — Спеціальний кореспондент "Криштен Саенс Манітор" доносить з Лондону, що він отримав депешу з Москви в якій говориться, що в часі відвороту Петлюри, совітські війська забрали в полон 12.000 петлюрівців, здобули 3 снаряди потяги, 35 армат, 300 машинних карабінів і багато інших військових матеріалів.

Демобілізація в Польщі.

ВАРШАВА, 23. листопада. — Правительство видало сьогодні декрет, яким заряджує демобілізацію сімх класів жовірів.

Габські зрезигнував.

В тутешній пресі появилася сьогодні вістка про резигнацію Владислава Габського, міністра фінансів. Сказано, що резигнацію прийнято.

Совіти здобули від Врангя 34 кораблі.

ЛОНДОН, 24. листопада. — З Москви доносять, що польське правительство відтіннуло свої війська з міста Лятичева на основі мирового договору. Рівнож в депеші говориться про те, що совітські війська захопили на побережжю Криму 34 кораблі, що належали до Врангя.

Польське правительство боїть ся большевицького повстання.

ВАРШАВА, 24. листопада. — Один з визначних варшавських дипломатів заявив, що польське правительство енергійно готується до боротьби з большевизмом, який пустих вже глибокі коріні в Польщі. Ся боротьба буде переважно мирна при допомозі пропаганди.

Діло в тім, що в Польщі сподіють ся крайню суворі небувалої зими, а нема ні хліба, ні топлива. Народ обурений і отверто виявляє своє незадоволене, що дало привід правительству вішувати революційні повстання по цілім краю. Польські власти боїть ся однак, пустити в рух зброю і сподіють ся, що справи поможе мирна агітація проти большевизму в церквах, школах і в пресі.

Паніка в Варшаві з приводу перервання переговорів.

ВАРШАВА, 23. листопада. Польки втікають з тих місцевостей, які займають большевики. Вей вони приймають до Польщі. Однак — польська столиця не зовсім спокійна. Донесене про те, що в Ридзі були перервані мирові переговори, викликало пригноблене. Польща втомилася і бажає миру, не дивлячись на визиваючу політику її внутрішніх провідників. Польське правительство се знає і постіпило з вітвигненням своїх жовірів з границі.

Красінові вручено британські пропозиції англо-російської торговельної угоди.

ПАРИЖ, 30. листопада. — Депеша до "Журналу" каже, що в понеділок вручено голові большевицької торговельної делегації в Лондоні Леонідові Красінові пропозиції Великої Британії відносно англо-російської торговельної угоди, які одобрив британський кабинет.

Кажуть, що Англія не повинна отягатись з розпочатим торговлі з Росією.

ЛОНДОН, 29. листопада. — Сер Роберт Горн, президент британської торговельної палати, промовляючи в Манчестері сказав, що він не вірить, що теперішній застій в торговлі буде довго тривати, однак ціни мусять спасти. Також не добре є дальше говорити: "Ми не хочемо торгувати з Росією через характер її правительства".

Сер Роберт заявив, що Велика Британія мусять торгувати з Росією скорше чи пізнійше, а чекати не є добре.

Совіти платять золотом за товари.

ПАРИЖ, 24. листопада. — З приватних жерел доносять, що совітська Росія вислала до Швеції 20 тон золота (сказано 16 мільйонів доларів), як уплату за різні товари, замовлені Росією в багатого шведського синдикату.

Заява французького прем'єра викликала велике вражіння в Вашингтоні.

ВАШІНГТОН, 25. листопада. — У Вашингтоні викликала на всіх велике вражіння заява французького прем'єра Лейга про те, що французьким горожанам буде дано повне право вести торговельні зносини з совітською Росією.

В місцевих дипломатичних кругах думають, що Франція втратить всяку надію на контрреволюційних генералів, має намір поступенно переіменити своє відношене до Росії.

Потвержене поголооски про концесію.

ТОКІО, 25. листопада. — Півурядова депеша доносить, що московські "Звєстія" потверджують вістку про концесію на Камчатці, яку надав Вашингтонови Д. Вандерліпові. Та часопис подає також, що американські капіталісти переговорюють через Компанію Гандеса в Норвегії з російським совітським правительством в справі доставки товарів до Росії на суму 130.000.000 франків.

Англія хоче довідати ся про угоду Вандерліпа з Росією.

ЛОНДОН, 22. листопада. — Сер Роберт Горн, голова торговельної палати, заявив сьогодні в палаті громад, що британське правительство старает ся о інформації до того поголооски, що один американський синдикат, на чолі якого стоїть Вашингтон Д. Вандерліп, одержав від російського совітського правительства величезний простір землі на Сибірі.

Правительство, як казав Сер Роберт, старает ся так докладати ся про усявія той умови угоди між американцями і совітським правительством.

Вандерліп не показав Англії контракт з Совітами.

ЛОНДОН, 20. листопада. — Вашингтон Д. Вандерліп, американець, який оповістив недавно тому, що совітська Росія надала важкі концесії на Сибірі одному американському синдикатові, заявив сьогодні, що коли прийбув до Лондону, британські власти зажадали, щоб він показав їм всі свої документи.

Вандерліп прийбув до Лондону вчора вечером і сьогодні рано прийшли до нього урядники з міністерства внутрішніх справ та хотіли бачити його особисті папери і контракти з російським совітським правительством. Вандерліп каже, що відмовив ся показувати їм ті документи.

Резолюція в америк. конгресі за відновлення торговлі з Росією.

ВАШІНГТОН, 24. листопада. — Сенатор Джозеф І. Френс має готову для проголошення в конгресі резолюцію, яка не тільки уповажнює Злучені Держави відновити торговельні зносини з Росією, але також припоруває департаментови стейту перепоручити Росію за наїзд її території американським військами.

Сподіють ся, що всі республіканці і дехто з демократів будуть голосувати за цю резолюцію, яка має на меті поставити Злучені Держави на рівні з Великою Британією, що до торговельних зносин з совітською Росією.

Вандерліп каже, що Англія має готові плани для торговлі з совітською Росією.

ЛОНДОН, 24. листопада. — Контракт, який заключив Вандерліп з совітським правительством, може бути виконаний тільки після навізання зносин між Америкою і совітською Росією. Се однак, не зобовязує Америку до признання совітського правительства.

По словам Вандерліпа його зобовязав ся доставити Росії товари на три мільярди доларів є так потрібним для Америки, що навіть демократичні представники в конгресі підуть проти волі президента Вилсона, який заборонив зносини з совітською Росією.

В Польщі лютує тиф і холера.

КОПЕНГАГА, 22. листопада. — Д-р Торвалд Мадсен, член комісії, якій "Ліга націй" припоручила розслідувати гігієнічні відносини в Польщі заявив сьогодні перед своїм віздом з Женевы, де він має зложити звіт перед Лігою, що пошести пиянстого тифу і холери спричинили страшний відносини в Польщі, та що справа під тим зглядом погіршила ся наслідком великого числа пиянників в таборах для інтернованих.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Ратштейн — будучий совітський представник в Персії.

БЕРЛІН, 27. листопада. — Совітське радіо доносить, що Тейпа-Ратштейн, бувший провідник англійських комуністів, який знаходиться тепер в Москві, введовзі буде назначений совітським представником в Персії.

Ратштейн — один з визначних і активних провідників III Інтернаціоналу. Він довгий час був співредактором лондонської соціалістичної газети "Джастіс" і відвічалним редактором російського відділу в газеті "Дейла Ньюс".

В Польщі лютує тиф і холера.

КОПЕНГАГА, 22. листопада. — Д-р Торвалд Мадсен, член комісії, якій "Ліга націй" припоручила розслідувати гігієнічні відносини в Польщі заявив сьогодні перед своїм віздом з Женевы, де він має зложити звіт перед Лігою, що пошести пиянстого тифу і холери спричинили страшний відносини в Польщі, та що справа під тим зглядом погіршила ся наслідком великого числа пиянників в таборах для інтернованих.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

Д-р Мадсен казав, що в одній таборі російських совітських пиянників він знайшов 200 випадків занедажжя на холеру, і заявив, що погані санітарні і мешкальні відносини, голод та переносжене становлять пригожий ґрунт для всякого рода епідемій.

ІІІ. Інтернаціонал відмовив ся задоволити домагане Італійських соціалістів.

ФЛЮРЕНЦІЯ, 25. листопада. — Виконавчий Комітет III Інтернаціоналу відмовив ся задоволити домагане італійських соціалістів про понижене в партії членів уміркваного крила.

Італійські соціалісти сею постановою хотять уникнути розколу партії.

Зіновев в своїй відповідній заявці, що комуністична партія не може допустити подібних компромісів.

Робітничий рух в Єгипті.

КАІРО (Єгипет), 16. листопада. — Останні протианглійські заворушення в Єгипті дали почин до зорганізованя соціалістичної партії.

До часу загального страйку і заворушень в Єгипті не було правильно зорганізованих робітничих юній. Нині числить Єгипет около 500.000 зорганізованих робітників. З сею припадає на Каіро і Александрию по 100.000 робітників.

Зроблено приготування в цілі видана соціалістичної літератури в арабській мові.

Єгипетські робітничі організації були заступлені на останнім конгресі в Баку. Тажсамо і в Москві вони мають своїх представників.

Новозаснована соціалістична партія злучить ся небавом з Третім Інтернаціоналом і вступить до большевицького всемагометанського союзу.

Дятлів і Лівіци арештовані і мусять опустити Австрію.

Орган австрійських комуністів "Роте Фане" в числі з дня 6. листопада доносить: Дня 4. листопада. поліційні власти у Відні арештували українських горожан, Петра Дятлова і Мойсея Лівіци. Вже в минулому році австрійські власти, обвинюючи їх о комуністичну пропаганду, видали обом приказ опустити Австрію, однак опісля позволено їм позістати, коли вони прирекли, що не будуть вести жадної політичної агітації.

Поліційні власти оскаржують їх, що вони мимо приреченя вели дальше комуністичну пропаганду і в тій цілі удержували постійні зносини між Віднем і Росією. Власти зарядили, щоб вони оба безповолочно опустили австрійську територію.

Ліве крило польських соціалістів відколось від партії.

БЕРЛІН, 23. листопада. — Ліве крило польських соціалістів відколось від партії і розпочало енергійну кампанію проти політики нинішнього президента польської республіки — Пялудського. Член лівого крила, які займають державні посади і місця в законодавчих установах, зрезигнували, не бажаючи підняти ся правительству Пялудського.

Ліве крило згуртувало ся довкола нової газети "Нова Польща".

Еспанські робітники проти вислання військ до Вілны.

ВАШІНГТОН, 24. листопада. — Еспанські робітники під проводом юній в Барселоні розпочали кроки проти вислання еспанських військ до Вілны, як се було ухвалено на засіданні Ліги націй в Женеві.

Еспанські робітники поставили домагане до правительства, щоб воно відкликало своє приреченне, зроблене в Женеві.

Зеліничі і транспортні робітники в Барселоні, склали збори, на яких ухвалили резолюцію, що силою здержать транспорти еспанських військ до Вілны.

В Індії поширюєт ся національний бойкот проти Англії.

КАЛЬКУТА, Індія, 24. листопада. — Національний бойкот в Індії проти Англії розростаєт ся і поширюєт ся на всі жителі галузі. Індуси бойкотують англій-

ПРЕДСТАВЛЕНА В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ

В СУБОТУ, ДНЯ 4. ГРУДНЯ С. Р.
Запомогове Брацтво

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published semi-weekly by
 The Ukrainian Labor News Ass'n
 c/o. Pritchard & McGregor Sta.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription \$4.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”
 виходить два рази на тиждень,
 в середу і суботу.

Видав. Видавниче Стіваршисне
 “Українських Робітничих Вістей”,
 ПЕРЕКЛАДАТ \$4.00 НА РІК.
 Редакція за оголошення не відповідає.
 Рукописи не звертає ся.

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 c/o. Pritchard & McGregor Sta.
 Winnipeg, Man.

**ЗАГУБЛЕНЕ ЗВЕНО
 НАЙШЛО СЯ.**

Буржуазія і поміщики, котрі вигравали, випулювали і росли під покровительським крильцем дагодолого орла (царизму і самодержавія) утїтали і експлуатували експлоатувачів пролетарські елементи міста, батрацькі і малоземельні елементи села без ріжниць їх народности і пола.

Але серед тих пролетарів і півпролетарів міста і села були елементи і не великоруські і не великоруські елементи експлуатувала буржуазія покіної імперії не тільки економічно, але ще і національно: обмежуванням абстрактною забороною літератури, газет, школи і т. д. на мові не великоруській.

Економічна експлуатація всіх пролетарів і півпролетарів Бушної імперії розвивала класову свідомість в рядях експлуатованих. В той самий час національний гніт не великоруських робітників викликав ще крім класової свідомости також і національну свідомість. І обі ці свідомости, т. е. класова свідомість і національна свідомість, мали свою причину в класовій панованню буржуазії і поміщиків. Економічно всі буржуазія експлуатувала всі пролетарські і півпролетарські елементи всіх народностей, входивших в склад Бушної імперії, для одержування додаткової вартости і натрамадження богацтва. Національно вона (буржуазія) експлуатувала не великоруських пролетарів і півпролетарів (бідних селян) диятого, щоби при помочи русифікації утворити більше або менше однородну масу, не маючи сепаративних тенденцій, котрі перешкождали би в заборній політиці і будові “сильної держави”.

Після 7. листопада 1917 р. тісна захоплення власти робітниками Великої Росії, російська буржуазія і поміщики були позбавлені економічної і політичної власти. На місце власти, котра обороняла інтереси буржуазії і поміщиків, стала власть Советів, котра обороняла і оберігала інтереси тільки робітників і бідних селян без ріжниць їх народности. І разом з буржуазією зійшла зі сцени не тільки економічна експлуатація, але також і національна, бо пролетаріят Великої Росії не тільки не потребує додаткової вартости не великоруського пролетарів і півпролетарів, але навіть і не мріє про зборювання політику і експлуатацію малих (численно) народів.

З захопленням власти робітничими масами в Великої Росії, великоруська буржуазія інтелігенція стала отверто на сторону буржуазії. Власти робітників і селян — Советам вона ясно і означено протиставляла передарламенти і “учреділку” (уставний збори). Одним словом власти робітників і бідних селян вона протиставляла власть буржуазії і буржуазної інтелігенції. Позиція великоруської інтелігенції була (і в часті остает до сей пори) позицією класовою, позицією з траншеями, з котрих буржуазія і інтелігенція вела класову війну проти пролетаріату і півпролетаріату міста і села.

Цілком іншу позицію в той час занимала інтелігенція

не великоруська: інтелігенція Литви, Естонії, Білоруси, України, Грузії, Азербайджану і т. д. Щоби адержати робітничі маси сих країв від соціальної революції і тісного зближення з робітничими масами Великої Росії, інтелігенція сих країв стала розпалювати і роздувати стогні національної свідомости в величезний пожеж національного шовінізму. Весь огонь, жар і дим сего шовінізму був звернений не в сторону великоруської буржуазії, як класи, винуватої в соціальному і національному утєченні сих країв, а наоборот, в сторону великоруського пролетаріату, котрий вів в той час класову, горожанську війну з великоруською буржуазією і інтелігенцією.

І боротьба з великоруським пролетаріатом, боротьба з Советами за існування капіталізму в сих краях, ся боротьба велась під прапором особобавель від націоналізму утєченні.

Але історія і класова боротьба ірпий над собою не люблять. Перед буржуазною інтелігенцією сих країв зі всею остротою виступало соціальне питання. Всі ці краї, перешкоджаючи війну були не в меншій степені зруйновані фінансово і індустриально чим Великої Росії.

І тут то в розв'язуванню соціального питання (безробіття, безземелля і т. д.) інтелігенція сих країв показала своє дійсне класово-буржуазне обличчя, прикрите маскою “національного визволення”.

Найясніше се показалося з українською інтелігенцією. Всім нам еще памяте розв'язуване соціальних питань Центральною Радою. Були написані гори прегарних і звучних універсалів, які нічого не давали ні робітникам, ні селянам, ні безземельним селянам. Зате під їх акомпанімент йшла скажена спекуляція буржуазії, поміщиків і заботливих підчас війни на нужді села куркулів.

Такий стан річній довог тривав не міг. Пролетаріят і бідне селянство повстало проти Центральної Ради. Займим тут розказувати як українська інтелігенція в своїм “національним освободженні” від великоруського пролетаріату нашла благородних і “безкорисних” союзників в особі німецько-австрійського юнкерства, в французько-грецьких імперіалістів. Український пролетаріят і бідне селянство з природи річи шукали собі союзників проти “рідної” буржуазії і “рідної” буржуазної інтелігенції і находили і тепер находять його в пролетаріаті Великої Росії, Туркестану та інших пролетарсько-соціалістических республік. Спільність класових інтересів злучила ітучно і часово розірвані ряди пролетарів і півпролетарів міста і села України з їх соціалістами в Великої Росії. Спільність класових інтересів злучила часово розірвані ряди української буржуазної інтелігенції з її собратом — великоруською, польською і французькою буржуазією і феодалістическим дворянством. Петлюра — Врангелі — Пласудський — Вейганд не випадковий. Селіогічний наслідок а боротьби за класове панованне буржуазії. Розуміть ся, кожний з них прикривав свою класову наготу фіговим листком брехливого моралі. Пласудський “освободжує” Україну від “урапторів”, Вейганд бореть ся за “цивілізацію”, Петлюра за “національне визволення”, а Врангелі спасає “руський народ” від “варварів”. І не дивлячись на офіційно проголошену ріжницю в цілях, середством служить безпощадна війна проти соціалістических республік Великої Росії, України, Кавказу, Білоруси і т. д. Війна являю класова.

Від часу 7. листопада 1917 року много крови, пролетарської крови, упило як в Великої Росії, так і на Україні. З той пори в самих рядах української інтелігенції наступив ріжкий розкол. І після сего розколу ясно вирисовують ся три види її груп.

Перша група — се група Комуністичної Партії (большеви.) України, котра безповоротно стала на точку погляду інтернаціональної пролетарської солідарности і боротьби. Ся група добре розуміє, що великоруський пролетаріят не є і не буде утігачем пролетарських і бідно-селянських мас не тільки України, але якого-би то не було краю.

Друга група — се група явного ворога робітничим масам України, Великої Росії і всіх країв. Се група, що йде за Петлюрами, Петрушевичами, Лівинськими, Тишкевичами і т. д. Група явних льюкав Пласудських і Врангелів.

Третя група — се група, котра з гіркою досвідів відкинула і тепер відкидає всякі знюси з другою групою, т. е. з петлюрівськими ітронічниками і казнокрадами, але не пристає до Комун. Партії (большеви.) України. До сїєї третїї групи зачисляє ся так звана Українська Комуністична Партія з її “закордонним” відділом: Винниченко, Левинський і інші “ново-добісти”.

Ся група і дальше дивить ся на пролетаріят Великої Росії, як на наслідника пелітисі великоруської буржуазії в національним питанню. Мені, очевидно, не потрібно нікого переконувати в тім, що пролетаріят і бідне селянство Великої Росії не має наміру нікого погноювати ні економічно, ні національно. Подібну роботу ся предкладаю тому, хто хоче оскорбити пам'ять пелітисів на фронті Сибіру, Туркестану, Галичини, Криму, Кавказу, Мурманська і в холодних водах Балтики, Чорного моря, Каспія, Білого моря і Байкалу.

Один з представників сїєї “закордонної” групи Левинський просто і ясно виступав проти пролетаріату Великої Росії і обиняє його в “національній зажерливості”.

Если хтонебудь виступав в дореволюційній час проти російської буржуазії і обвиняв її в “національній зажерливості”, то се було зрозуміле. Але если Левинський виступав проти великоруського пролетаріату з тим самим обвинуваченням, тоді ясно, що він не бачить нікої ріжниць межі покіній — великоруською буржуазією і її граблером — великоруським пролетаріатом. Він бачить в пролетаріаті наслідника політики буржуазії. Не диво, що Левинський понав “за кордон” здождово розсудку і пролетарського розуміння суті і задач пролетаріату.

Другий представник “закордонної” групи В. Винниченко.

Він недавно вернув з Великої Росії і України і привіз з собою слідуюче відкрите:

“Ясно, що коли економічне життя таким способом централизовані, то так же мусить бути централизовані і всі заклади від нього галузі. І говорим про національно-культурну самостійність при сїю умову неможливо. Се буде тільки овноу деклараваніе, а в дійсності пануватиме й культура й мова тої національности, яка управляє економікою країни.” (Лист до укр. роб. і сел.)

Такі умозаключення звернене на адресу великоруського пролетаріату — фальшиве. Воно навіть неввіре з відношено до буржуазії, а не тільки до пролетаріату яко-б то не було народности. Візьмім конкретний і важний в даїім слукачу примір. Візьмім ланованне великоруської буржуазії в Великої Росії, на Україні, на Кавказі, в Туркестані і т. д. Ніхто, розуміть ся, не стане заперечувати, що російська буржуазія управляла економікою сих країв. Если Винниченко правий, то російська буржуазія не повинна була уживати жадних насильних мір для того, щоби задушити і зробити безправними мови: українську, польську, жидівську, латвійську, білоруську і т. д. Вона повинна була не подавати і пересладувати сї мови, бо раз економічне життя було в її руках, то вона повинна була на сїм заспокоїти ся і не уживати насильних метод, бо, як говорить Винниченко, “на дійсності пануватиме і культура і мова тої національности, яка управляє економікою країни”.

Роське чорноствентство, гетьманці, перефарбовуючись в Українці, намісно старались прохидати на такі посади, щоби тут же дискредитувати своїм поведженем і саму ідею української влади.

А в результаті над населенням часті робились насильства, несправедливості, брались хабари, покривались спекулянти і гетьманці, задились інтереси поміщиків і ріжких соціальних закладів, відомих у сїй околишній своїм поведженем і злочинством. (Відродж. Наші, ч. III.)

Чи може совітське правительство руководити ся “українськістю” кандидатів?

Розуміть ся, що ні.

Не зашкодить тут згадати, що спеціаліст ріжного рода, Українці, повтікали за границю, вони взяли ся за всілякі кавярні, служать Петлюрам і Пласудським, служать кому угодно, тільки не пролетаріатові і бідному селянству України, Великої Росії чи інших совітських республік, “щоби повстали на руїнах бавшюї царської Росії”.

Що-ж відносить ся до політику централізму, то, говорючи словами Винниченка, “керівники Р. К. П. (Рос. Ком. Пар.) пояснюють свою політику централізму революційно: необхідністю і доцільністю. Нею вони пояснюють (1) навіть можливість трохлітнього існування радінської влади, (2) а також всі дотепершні успіхи в боротьбі з контрреволюцією і (3) економічною дезорганізацією”.

Винниченко-ж, хотий він і “глибоко шанує авторітет окремих керівників Р. К. П. (кого?)”, дозволяє собі все-ж такі думати, що така політика є велика загроза самій революції. І тут-же він додає:

“Цілком справедливо, що сили революції повинні бути сконцентровані і централизовані. Але якими методами?”

Я думаю і кожний свідомий робітник зі мною згодить ся, що если “цілком справедливо, що сили революції повинні бути сконцентровані і централизовані”, то спосіб і методи, як се зробити, треба оставити тим, хто на своїх власних плечах і мозгах виніс із страшною огню, крози і терпіння той цілий лар всему прогресивному людству, імя якому Російська Соціалістична Федеративна Соціалістична Республіка.

Винниченко говорить, що “керівники Р. К. П. вибрали метод абсолютного централізму”.

Що-ж, вибрали, так вибрали. Ім і карти в руки. Не для злих же намірів вони “вирабляють” Винниченко самий каже, що “не можна керуючому центрові (Р. К. П.) зробиши закид, що він з великоруських, руських мотивів, піддержує принцип абсолютного централізму”, та що “керуючий центр революції, Р. К. П., розуміють ся, не має ні в програмі, ні в близьких своїх цілях ніяких русифікаційських або ворожих національному відродженню гноблених націй завдань”.

Що-ж відносить ся до всіх “спеців” (спеціалістів), то вони неминуче лико не тільки Української Радінської Республіки, але і всіх совітських республік, — однак се лико переходове, часове. Вони будуть тим, чим вони є, до той пори, доки сам пролетаріят не утвердить своїх пролетарських “спеців”.

На закінчене скажу, що позиція, яку заняла тепер ся група “Н. Д.”, се позиція боротьби з совітськими правительством Великої Росії і України. Ся боротьба помагає контрреволюції. Про се можна судити по слідуючих двох фактах.

Перший — вся контрреволюційна, петлюрівська і чорносотенна преса, яка лише що недавно виступала проти Винниченка за його перехід на сторону комунізму і бруденького натякала, що сей перехід він зробив тому, що жена його родилась в жидівській сім'ї, — ся сама преса передеркувала 34 ч. “Нової Доби” в цілости, т. е. і статью Левинського і лист Винниченка.

Але найбільший політичний отримали “ново-добісти” від петлюрівської — врангелівської “Води”. Виступи “Нової Доби” якийсь Кушнір-Якименко бачить зніздене так дороге національного загубленого звена (missing link)... національної консолідації. Він говорить:

“Так ми констатуємо нічи, що п. Винниченко і українські комуністи виривно висловлюють ся за суверенність Радінської України, п. Грушевський і соціалістическо-революціонери боронять сей принцип не більш рішучо і послідовно, українські групи, що агруували ся біля гасла Суверенна Українська Народна Республіка, активно борять ся проти большевишків на чолі з Петлюрою та

ного урядом і армією, і нарешті українські праві групи, виразником яких є до певної міри Скоропадський, так само обстоюють Суверенну Українську Державу.

Отже навіть українське громадянство могло би провадити боротьбу за суверенність, хоч би і сепаратно, значно в ширших розмірах і далеко активніше, щоби всі офіційні чинники, а також ріжкі верстви суспільства Західної Європи, нарешті переконали ся, за що бореть ся український народ (1) і його громадянство (2)”.

Права, як гарно се звучить. Але “ново-добісти” вповні на се заслужили.

Кожному по заслугам його.

**СТРАШНІ БЕСТІЯЛЬСТВА
 ПОЛЬСЬКОЇ ПОЛІЦІ
 У ЛЬВОВІ.**

100 до 150 нагаїв не рідкість. Морд дитини.

“Вперед” з перших днів листопада подає ось які описи неімовірних бестіяльств, докунуваних польською державною поліцією у Львові над політичними в'язнями:

Вже від довшого часу говорить ся в місті (у Львові) про побой, яких допускають ся функціонарі державної поліції при вулиці Льва Сапєги у Львові. До нашої редакції заходять часто люди, які мали в арештах за большевизм. Оповідать вони нам, як там людии за щонебудь ріжні функціонарі катують, без найменшої причини.

Поведене поцілійних функціонарів стало таке голосне, що навіть польська преса, яка займаєть ся виключно “патріотичними” справами, — нарешті звернула увагу на їх знущання над арештованими. І так “найпатріотичніша” “Gazeta Wicezorna” в числі з дня 31. жовтня публично голосить, що

100 або 150 нагаїв не належать там до рідкості.

А нагаї ті спільять ся переважно на Українців, якими та тюрма є переповнена. Бо з ріжних околиць краю привозять до львівської поліції переважно наших селян, яких арештовано на ріжні доноси. І тут відбувають ся оргії поліції, яких навіть царська Росія не знала — потверджує згадана часопись.

Та ті знущання над безборонними людьми нарешті вишли на світло дня. А вишли вони тоді, коли не даю ся затишувати

Випадку морду, довершеного на 13-літній дитині.

А саме функціонарі поліції так побили 13-літнього хлопця, що він по тих недолських побоях помер в шпиталю. Переведена лікарська секція ствердила такі страшні варварства та тілі дитини, яких не повстидала ся би найбільша дич. — каже “G.W.” І те все дієть ся під оком самого шефа державної поліції, в місті, в якому є вищий і найвищий суд, в якому перебуває шеф краю!

Впускають до келії собак, щоби приглушували крики жертв.

Де фактів, що освілюють страшні відносини у львівській державній поліції при вулиці Сапєги ч. 2, додано ще деякі. Цивільні поліційні агенти вимущують знання арештованих тяжкими побоями. Арештованого беруть до особної келії там відбуваєть ся езекуція. Бють арештованого нагазми, вимагаючи знань. А щоби не було чути криків битого то до сусідної келії выпускають собак, які своїм страшним ревом приглушують крики жертви езекуції.

Така езекуція відбула ся минулого тижня над українським селянином Супруном,

обжалованим за большевизм. Випущені арештовані оповідають, що кожний з них тремтів, очікуючи хвильни, коли возьмуть його до сїї езекуційної келії.

Тамтого тижня дуже сильно побито кількох Жидів.

Бють в'язнів до крови.

Деякі функціонарі державної поліції у Львові скажениють. В суботу дня 22. жовтня рано поскидали до арештів державної поліції при вул. Сапєги ч. 1. Арона Бергера до переслування. Воно відбувало ся в сїей спосіб, що уязненого бив один жандарм, а другий лив воду. Потім било його ще кількох нараз. А коли вже його збили до крови, перестали.

Відав 40 ударів кастетом в стопи.

Того самого дня покликано до переслування Юду Бергера. Він дістав у голі стопи 40 ударів від одного жандарма кастетом, а другий став його дусити під горлом пальцями, підносив до гори і дав йому 40 бучків. Потім Бергер мусів стягнути з себе штані, на голову і ціле тіло йому наложено мокрі шмати і бито. Бергер дістав знову 49 бучків.

Того самого дня введено з арештів Гарфункля, Мундштока, Юду й Арона Бергера і підчас дошу й холоду вони мусили прохажувати ся. Іх відведено до тюрми при вул. Баторого.

Не виходило в те, чи побиті були вчинки чи невинні, однак факт остает фактом, що озвірені деяких функціонарів львівської поліції не має границі. Бо коли такі факти дотують ся у Львові, де стільки звержених, то мають стерегти справедливости, то що дієть ся в сїдоголицькому селі? Відтам йдуть же страшніші, ще більше неімовірні вістки. Там сержант жандарм — правдивий пан життя і смерти селянина.

Заклик совітів до французького пролетаріату.

Совітський комісар заграничних справ Чієрри звернув ся з закликом до французького пролетаріату, в якому звертає увагу на те, що французький уряд уживав всіх заходів, щоби скинути владу совітів і знищити незалежність Росії. В тій цілі Франція визнала уряд Врангеля і допомагає йому всіма способами: висилає зброю і амуніцію, а також дає фінансову поміч. Крім сего в Константинолі скомпонировано богатого французького війська, яке, здаєть ся, чекає відповідного моменту, аби перейти на бік Врангеля для боротьби з Росією і Україною. В сїей час на Чорному морі ведуть операції французькі морські сили і являю приготувані ся до нових виступів проти Росії і України і до нової інвазіи на їх території. Французькі воєнні кораблі находять ся недалеко Одеси і їх прибуте означає першу маніфестацію агресивних намірів французького уряду в тих краях. Чієрри просить французьких робітників і селян борсти ся всіми засобами проти контрреволюційних намірів французького уряду в відношенню до совітської Росії і України і проти інтервенції в тих краях.

8-годинний день праї в Німеччині.

В народному голосуванні прийнято в Німеччині закон про заведенє 8-годинного дня праї на залізницях, почтах, телеграфній і телефонній службі.

НОВІТНІЙ РОБІТНИЧИЙ РУХ В АНГЛІЇ.

(Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістей".)

Пітерло.

Англія була першою країною, де капіталізм розвинувся до найширших розмірів. Економічне життя і зв'язані з його еволюцією ті неминучі явища, що доповнюють його в формі сучасної класової боротьби, зростають пролетарської верстви та її змагання з хазяїнами, заповнили все громадське життя Англії сто років тому назад. Злидні робітництва в 1810—40 рр., надмірний випис, який чинили над ним фабриканти, випис зв'язаний з наполеонськими війнами і з запровадженням машинного способу продукції, викликали страшенне безробіття і трагічне лихоліття, яке привело до справжніх революційних заворушень відомих під назвою Пітерло, коли вся Англія клекотіла від внутрішнього потрясіння і готува була вибухнути червоним полум'ям. В 1819 році революційні маси йшли вже на Лондон і заможна ланка класа тремтіла зі страху перед поширеним повстанням народних мас. На жаль, пролетаріат в ті часи був за кволий і без доброго провідництва.

Чартисти.

Небезпека для буржуазії минула, краще сказати, революцію було придушено в кліщах мілітарної диктатури Торрі і нової, тільки що народженої буржуазії. І так тяглося аж до сорокових років, коли в наслідок безпощадної експлуатації, необмеженої самовласти буржуазії, цілковитого позбавлення робітництва всяких політичних прав, безмірної нужди і під впливом соціалістичних ідей Оуена, батька соціалізму в Англії, спалахнув могутню силою так званий Чартистський рух.

Це був наскрізь революційний і дуже небезпечний для заможної класи протест робітництва, і ся боротьба вела ся кілька років з усіма наслідками військових нападів, походів, повстань і бійок.

Економізм неполітичний.

Потім настав на довгий час занепад — немаче в попередніх вибухах витратилася вся пролетарська енергія. На сцену виступила гола боротьба за скорочення робочого дня і за піднесення платні. І вже дальший розвій пролетарського руху пішов під цілковито новими гаслами, — під гаслами "неполітичного економізму". Всю увагу звернено на дрібні економічні вимоги. Всі старі традиції Чартизму з його могутніми політичними гаслами занежено, занехано і забуто. Політику було віддано під заряд партій помічників Торрі і фабрикантів лібералів. На те вони, мовляв, наші, щоб політикувати, а ми, робітникам, нічого крім зменшення години праці і побільшення платні — не треба.

Таким робом утворився і зміцнився той вузький економічний трейд-юніонізм, що не піддався впливові соціалістичних теорій, не хотів нічого знати про дальші цілі робітничого руху і дивився на передвиробчу боротьбу і на парламентарну акцію, як на малоцікаву для него справу, яку повинно ся відступити лібералам або Торіям. Домогане політичних виборчих прав провадилось під зарядом лібералів, а утворення своєї робітничої політичної партії довго уважалось зайвим і цілковито непотрібним.

Та потім, коли навіть з'явили ся робітники в палаті громад, довго, можна навіть сказати аж до нині, вони все хитались між двома партіями, ніж не могли стати на класовий ґрунт. Разом з чистомишанською самоповагою до себе, робітників все шукав всякої можливості зберегти рівновагу суспільної будівлі, хоч сама природа і всі властивості тієї громадської будови безнастанно штовхали його на збільшення того громадського голяна.

Економічне, матеріальне життя англійського пролетаріату завжди пхало його на рожен капіталістичної фортеці. Він пручав ся і намагав ся лагідно примиритись з буржуазним оточенням і визиском, але всю його пхало, шпурало у вир боротьби і він нарешті мусів йти. Ступивши на шлях економічної боротьби, він зацепив політичну і державну машину — парламент і мусів сам ставати на шлях політичної акції.

Робітничая Партія.

Ось так з чисто економічного, промислового, фахового поля дошло ся англійському робітничому влади. В тебетра політичних змагань і творити окрему політичну Робітничую Партію.

Розуміть ся, що сей важний крок далеко ще не кидав його в вир справжньої промислової, а значить і політичної боротьби. Як трейд-юніонізм через свою обмеженість і класову тупість не хотів нічого більше, крім додаткового пенса за годину праці, так і народжена ним політична партія не виявляла найменшого поняття що до завдань, які політична партія як авангард пролетарської армії повинна була собі поставити.

Labour Party ніколи не стала на ґрунт класової боротьби, була лояльною до англійських джінго, піддержувала війну, занежала свої обовязки до революції в Росії і пленталась в парламенті в хвості лібералів, які критикували уряд консервативів. Се були найгірші зрадники соціалістичного руху і робітництва.

Таким був до останньої хвилі політичний і робітничий рух в Англії. Його реакційність і брак класової свідомості завжди були взірцем, на який покликалися капіталісти інших країв, коли хотіли приборкати своїх робітників. Розуміть ся, причини консерватизму англійського робітництва не в його особистій удачі, а в тому, що його хазяїн за останні десятиліття мав досить багато на грабленого добра і мав спромому заткнути пельку одній найкраще згуртованій секції робітників і в той же час дерти три шкери з робітників мало або і зовсім незорганізованих нижших верств та з темних тубільців колоній.

Народжене бунтівничого духа.

Зрешт потреб та мала спромоба їх задоволити народили неві чинники у відносинах капіталу і праці Англії. О много збільшена пролетарська армія, ліпше і ширше організована, краще і глибше освідомлена і незрівняно міцніше вишколена науково, повелена борючись вже на ширшу скало. І саме змагане робітництва набуло глибшого змісту і більше далеких цілей. Внутрішня економічна пружина робила своє, класова суперечність і ворожнеча між робітником і фабрикантом заострювалась. Ся ворожнеча приборкала вже широкі і яскраві змаганя двох ворожих таборів.

Так званий "Triple Alliance" (Потрійний Союз) є ніщо інше, як прояв сей еволюції англійського пролетарського руху. Про него ми тут розповімо докладніше, бо він є найбільше революційним хребтом цілого промислового робітничого руху в Англії.

Визначні дослідники англійського робітничого життя і люди старих поглядів, "слухачи промови лідерів "Triple Alliance", чи Потрійного Союзу, хитали головами і говорили: "яка велика прірва виростає поміж новим і старим трейд-юніонізмом". Потрійний Союз є авангардом, найсильнішою підвалиною англійської пролетарської армії, яка тепер числить в своїх рядах п'ять мільонів організованих членів. В дійсності Потрійний Союз не охопив більшости організованого робітництва, але своєю зданністю

він впливав на промислову і політичну масу працівників, тобто, на трейд-юніоні і Робітничую Партію.

Потрійний Союз.

До Потрійного Союзу входять три спілки: Юнія Копальняних Робітників, Спілка Зеліничників і Транспортная Федерация. Самі гірники або копальняні робітники мають 650.000 членів в своїй організації. Зелінична Спілка до 400.000 членів і Транспортная Федерация до 300.000 членів, а всі вони разом творять пов'язану політично-промислову організацію в 1.350.000 членів.

Коли числити з ними їхні родини, ми будемо мати яку шесту частину всего населення Злученого Королівства. Всі організовані трейд-юніоністи становлять більше як половину населення, рахуючи п'ять душ на кожду родину і п'ять мільонів членів.

Про вплив Потрійного Союзу на постанови і діяльність не тільки всего трейд-юніонного руху, себто економічних і фахових спілок, але і робітничого політичного руху, свідчать робітничі конгреси, на яких ми спинимо свою увагу.

Про настрої лідерів Потрійного Союзу свідчать заяви цих лідерів. Роберт Смайлі, відбиваючись на одному конгресі від обвинувачень в прихильності до Леніна, не без гумору обняв себе "еволюційним революціонером".

Молоді гірники, Генри Годжес, Роберт Вільямс і Томас, лідер зеліничників, — виповідають справжні бої старим джамам юніонного руху і виходять переможцями у всіх головніших точках. Правда, їхні домогання не виходять поза межі капіталістичного ладу, але вони штовхали маси на революційну акцію. Розуміть ся, Роберт Смайлі та Годжес є членами тільки Незалежної Робітничої Партії, але і се прогрес, що її члени починають сильно впливати на трейд-юніон, і не треба забувати, що в Н. Р. П. є ліве крило, яке стоїть за злукою з комуністами і підляже платформі III Інтернаціоналу.

Ухваа Потрійного Союзу.

Дня 16. цвітня 1919 р. в Савторті відбула ся конференція Потрійного Союзу, на якій ухвалено домогати ся від правительства: 1) скасування військової повинности, 2) миру з соювітською Росією, 3) націоналізації копалень. На слухай, як би правительством відмовилось сповнити ці домогання, ухвалено ужити прямої акції (direct action), або загального страйку.

З той хвилі починає ся виступ сей передової групи професіональних спілок на всіх з'їздах, як політичних (Робітничої Партії), так і професіональних (трейд-юніон). З той хвилі і починає ся боротьба в англійському професіональному русі між правотою і лівото течіями.

На одній стороні стояли здібнішого гірники з такими іменами як Годжес, Смайлі та інші, а на другій — всякі інші в роді Елестона та Гавлока Висона.

Ми вже бачили, що робітничий рух в Англії з чисто економічного прийшов до політики, але в формі політичного Робітничої Партії. Але нині він підійшов вже до нового завданя. Робітники думають вже про живане фахової організації для політичної цілі, бо їхня власна політична партія вже їх не задовольняє. Се є те, що всюди відоме, як пряма акція ("direct action"). Се і стає темою диспуту на всіх конгресах і з'їздах і в сім полягає революційний характер новітнього робітничого руху.

(Дальше буде.)

Комуністична відозва до робітників цілого світа.

"Rote Fahne" доносить, що недавно опубліковано відозву до робітників цілого світа, підписану Зиновєвом і німецькими комуністами, яка визнає революціонерів до зібрання всіх до боротьби з ворогами революції.

ТЕПЕРІШНЄ ПОЛОЖЕНЄ В НІМЕЧЧИНІ.

Політичне становище в Німеччині і зосібна в Берліні останніми часами, під впливом оживленої агітації лівих комуністів ("Комуністична Робітничая Партія Німеччини"), стало досить нервовим. Дальші звільнення робітників з фабрик кинули безробітних в обійми лівих. Опріч того, ліві комуністи дуже зросли числом через перехід до лівих елементів з незалежної соціалістичної партії. Критичне (!) становище раянського уряду примусило тутешніх більшовицьких провідників в останній раз кинути в масі гасло: "Проч з буржуазією!" на всіх комуністичних зібраннях можна почути, що комуністи радо хочуть повстати зі зброєю в руках.

У Берліні комуністичні маніфестації повторюють ся все частіше. Провідники комуністичної лінії прийняли позитивну постанову викликати повстання проти уряду. Вони, однак, не мають покищо нагоди викликати маси до активного виступу. Російські товариші заявляють у всіх тих емігрантських і відкритих засіданнях, що далі чекати не можна. Раянові комуністичні організації цілком готові до бою. Ціле місто поділене на особні квартали, серед яких особливо визначає ся робітничий квартал "Ведін".

Зараз провідники лівої дбають про се, щоб роздобути зброю для безробітних, яких маєть ся першою чергою післати до бою. Опріч того провадить ся жвава агітація серед "зеленої поліції" та війська.

Ситуація під зиму стає тим гіршішою, що вже зараз у Німеччині нараховуєть ся 3 мільйони безробітних і півбезробітних.

Разом з сим економічне становище погіршуєть ся через брак сирих матеріалів та через дальше обзешчення валюты. За останній місяць зноив надруковано на 3 мільярди папірових грошей, так що об'єм банківотів досяг висоти 75 мільярдів.

(Берлінський "Інф. Бюл.")

НІМЕЧЧИНА НАВЯЗУЄ ТОРГОВЛЮ ЗІ СХОДОМ.

Німеччина стараеть ся всіми силами як найкраще пов'язати зносини зі Сходом, щоб отворити собі східно-європейську торговлю, головню з Росією і з пограничними державами. Прикладає тому велике значення до так званої "Ostmesse", що тепер відбула ся в Кенігсбергу. Буди там міністри і президент Еберт.

Німці розуміють значення сего ярмарку. На Балтійському морі вже тепер розвиваеть ся сильна конкуренція між Штеттином, Гданськом, Рігою, Кенігсбергом, Ревелем і Лівобавою. Англія а головню Америка використують свій політичний вплив і на економічному полі. Теперішня доба є важна для навіязування взаємин з новопосталими державами, а конкуренційна боротьба є велика.

Англія уладжує в жовтні й листопаді ярмарок в Ридзі, а в Литві і Естонії має стати виставу своїх товарів. Також до сього має бути сей східнонімецький ярмарок у Кенігсбергу.

Ярмарок випав імпозантно на він і внутрі.

Найсильніше заступлений був текстильний промисел, а далі господарські машини й приряди. Приїхало більше як 30.000 купців. Побіч домашніх купців із східної Русії, були купці з Литви, Латвії, Естонії і совітської Росії.

Ярмарок в Кенігсбергу показав, що старі торговельні зносини зі Сходом не перервали ся і Німці хочуть тут збудувати новочасну пристань для східної торговлі. Частина пристані вже збудована, а тепер призначено знову 45 мільонів марок на дальші будови.

Пять фахових економічних часописів працює для піддержання господарчих зносин зі Сходом, а саме "Der Osteuropäische Markt", "Osteur. Handels", "Der Osten", "Ost-Export" і "Nord Ost-Export".

В тому своїм торговельному поході бореть ся німецький промисел з англійською конкуренцією.

Ярмарок в Кенігсбергу найкраще ілюструє, як інтензивно працює Німеччина над відновлю господарчих взаємин зі Сходом Європи.

(“Вперед”.)

ПРОЕКТ “ПАРЛЯМЕНТУ ПРАЦІ” В ІТАЛІЇ.

Італійська преса обговорює проект міністра праці, Ляборіолі, в справі утворення “Парляменту Праці”.

Думка не є зовсім нова і вже висувано проект перетворення сьгоднішнього сенату в певного рода технічне тіло, яке мало би доглядати за усіх справах, які відносять ся до промислу і хліборобства. Але реформа, запроєна на таку скало, є шойно в емібриональній стадії і була би можливу постанову викликати повстання проти уряду. Вони, однак, не мають покищо нагоди викликати маси до активного виступу. Російські товариші заявляють у всіх тих емігрантських і відкритих засіданнях, що далі чекати не можна. Раянові комуністичні організації цілком готові до бою. Ціле місто поділене на особні квартали, серед яких особливо визначає ся робітничий квартал “Ведін”.

Після проекту Ляборіолі, Парлямент Праці складав би ся з 150 членів, вибраних безпосередню і пропорційно робітниками. Його завданням було би в разі потреби видавати закони у всіх справах, що відносять ся до усливій праці, виконувати за посередництвом делегатів до національного парламенту владу, яка досі була в руках тогож парламенту в справі випрацьовання законів відносно дисципліни праці та поліпшення її умовин. Новий Парлямент Праці розглядав би всі справи відносно взаємин службовців до робітників. Мав би діяти ся на дві секції, одна для промислу, друга для хліборобства.

Постійний комітет, вибраний з лона сього технічного парламенту мав би бергти виконувати соціальних законів, редагувати проекти законів і радити над способами примінення усіх законів.

На засіданні польського союму дня 5. листопада прийшло до великої обструкції ліві. Вона рішучо заявила ся проти голосованя над дальшими сенатовими парадграфами. Коли голосовано 170 голосами проти 174 над внеском посла Барліцького, щоб вислати цілий проект конституції знову до комісії, маршалок Тромчинський розпочав сам обструкцію, бо став противити ліві, що за крики видкидате посав із залу. В відповідь на се вона розпочала обструкцію. Посол Морачевський став перший свистити, другі дзвонили, тарабанили і биали в лавки. Даром чекав маршалок кінця обструкції, бо музика тревала 3/4 години і засіданя перервано. Нова буря вчинила ся, коли в голосовано над внеском п. Керніка про судові артикули, маршалок не почислив 10 голосів лівих, через що внесок ував. Через 15 минут панував в соймі такий некорольний концерт, якого навіть в галицькому соймі не було чути. Посол Клемєнсевіч грав з цілою силою на трубі і дзвонив. А коли маршалок не міг прийти до слова і казав принести собі табличку та написав на ній “зачинаємо голосувати”, така його неапарментарна поведінка, обурила страшно соціалістів, бо вони серед криків кинули ся до його трибуни, так, що ендеки мусіли прийти маршалкові на поміч і окружили його доволка. Серед криків: “Проч з провокатором!”, голосовано над поправкою до арт. 37 в справі референдуму, яку й відхилено. Кінець засіданя прийняла лівичий співом: “O ezébe wam rawicie”, а ендецькі послы співали “Nie damy ziemi”.

АРЕШТОВАНІ В ЗАЛІЩИЧИНІ.

У “Вперед” з 5. листопада читаємо: “Нам доносить з Заліщик: За приходом більшовиків зусилем і старанем Українців було не довести до того, щоб населення без огляду на свою національність не потерпіло якої шкоди. Коли першої ночі, зараз же по своїм приході, більшовики арештували і вивезли з міста польських міліціантів і жандармів, заходом — Українців вислано на фронт делегата з інтервенцією і арештованих проєтом 12 годин випущено на волю.”

Як на глум і на сміх сим заходам з приходом польської поліції почали ся переслідування українського населення, посилали ся неправдиві, тенденційні, злобні доноси. Сеї нікчемної роботи вхопили ся не тільки україножерні пахолки, шляхецькі, панські лизуни, але й деякі Жиди. Сумно. Ті люди вбили собі в голову, що коли так зроблять, то будуть мати спокій.

А арештовані йдуть такі, яких на протязі цілої війни ще ніхто не бачив. Ведуть в'язаних під багнетами, саджають в зимні казмати і, заки зберуть транспорт, держать їх по 2 і 3 тижні без їди.

А при тім діють ся страшні надужитя. Командант постерунку в Бережанах Трач катує людей, бючи кільчастим дротом.

Звільнених з під полевого суду арештують вдруге. Так арештовано гром. Дембінку і Скоморовського. Як більшовики арештовано о. Чорнодолю, д-ра Бурачницького, д-ра Доліньського, д-ра Баранника, директора Камінського, учителя Цалинкока і других.

Арештованим не то що не дають їсти, але й мерви на підстилку жалують. Люди лихо одіти, а то й босі, сплять на цементових підстагах і нікому в думку навіть не прийде, щоб вставити в арештах принайменше паперові в'язні.

Катованя сих нещасних жертв сліпої, звирячої ненависти переходить всяке людське поняття.

“КОНЦЕРТ” В ПОЛЬСЬКОМУ СОЙМІ.

На засіданні польського союму дня 5. листопада прийшло до великої обструкції ліві. Вона рішучо заявила ся проти голосованя над дальшими сенатовими парадграфами. Коли голосовано 170 голосами проти 174 над внеском посла Барліцького, щоб вислати цілий проект конституції знову до комісії, маршалок Тромчинський розпочав сам обструкцію, бо став противити ліві, що за крики видкидате посав із залу. В відповідь на се вона розпочала обструкцію. Посол Морачевський став перший свистити, другі дзвонили, тарабанили і биали в лавки. Даром чекав маршалок кінця обструкції, бо музика тревала 3/4 години і засіданя перервано. Нова буря вчинила ся, коли в голосовано над внеском п. Керніка про судові артикули, маршалок не почислив 10 голосів лівих, через що внесок ував. Через 15 минут панував в соймі такий некорольний концерт, якого навіть в галицькому соймі не було чути. Посол Клемєнсевіч грав з цілою силою на трубі і дзвонив. А коли маршалок не міг прийти до слова і казав принести собі табличку та написав на ній “зачинаємо голосувати”, така його неапарментарна поведінка, обурила страшно соціалістів, бо вони серед криків кинули ся до його трибуни, так, що ендеки мусіли прийти маршалкові на поміч і окружили його доволка. Серед криків: “Проч з провокатором!”, голосовано над поправкою до арт. 37 в справі референдуму, яку й відхилено. Кінець засіданя прийняла лівичий співом: “O ezébe wam rawicie”, а ендецькі послы співали “Nie damy ziemi”.

Невідраднє положенє міста Станіславава.

Мабуть відносно міста Східної Галичини не відчуває сеї зими такої нужди як Станіславів. Бо коли населення інших міст дістає принайменше неправильні малі приділи цукру або інших харчевих середників, то мешканці Станіславава не знають, що таке хліб “на картки” або “районовий” цукор. Магістрат, що має досі кілька мільонів дефіциту, жєбрає у властей і жєбрає і нічого не дістає. В місті недостача найбільш потрібних харчевих середників. Бабоболь не можна цілком дістати. Кількограм хліба коштує 50 марок, а мясо різники продають по дорогих цінах війську.

Нова страшна недуга в Галичині.

Нова страшна недуга появилася в галицьких селах. Її признаки: міхурі в горлі і пята на цілому тілі, горячка. Се є “мішанина” дифтерії із скарлатиною і появляєть ся в наслідок перестуди. Людина, що захоріє новою недугою, в мукках до двох днів вмирає. Вона поширена вже тепер особливо в жидачівському повіті.

Морози в Галичині.

З усіх сторін краю доходить всти про нечувані в сій порі морози. Вістка ся є й тим тривожна, що в деяких місцевостях булаб лишадка сь в полі і годі її тепер викопати. Ріки в більшости позамерзли. Сян на прим., до сїчня, деколи вільний, уже тепер вкритий грубою поволокою льоду. Найстарші люди не тямлять таких морозів в листопаді. (“Вперед” з 5. листоп.)

Повінь конфіскації у Львові.

В перший день по знесенню превешійної цензури у Львові сконфісковано: “Вперед”, “Українську Думку”, “Gazet-y Porann-y”, “Dzieln”, “Słowo Polskie”, “Gazet-y Codzienn-y”. Як на перший день, “то доносить” (“Вперед”).

Польський людвий посол обжалований за більшовизм.

Посол до варшавського сойму Домбаль, має бути виданий судово за більшовицьку агітацію. Так рішила соймовая комісія польської неіталіанськості. Посол Домбаль є членом радикальної польської партії, що різко йде проти шляхти.

ВАНДЕРЛІП ОДУШЕВЛЕНІЙ СОВІТСЬКОЮ РОСІЄЮ.

Кажє, що Росія виховує найздоровше молоде покоління в світі.

ЛОНДОН, 22. листопада.

Вашінгтон Д. Вандерліп, який прибув тут на дніях з торговельної подорожі до Росії, го звертє про свої особисті вражєня з побуту в Москві, Петерграді і околиці тих міст з великим одушевленєм для теперішнього ладу в Росії. Він каже, що російські жєнщини і діти можуть служити тепер взірцем здоров'я, та що Росія виховує найздоровше покоління дітяч і хлопців в світі. Між иншим він казав:

“Ленін дав мені замовленє на тринадцять мільонів шкільних книжок для негайної доставки. Ленін постановив, що на протязі слідуєщих п'ятьох років всі особи до шістьдесятого року життя мусять вміти читати і писати.

“Удержанє 4-мільонної замовленої карної армії є великим тягарем для краю, але патріотичне населенє радо поносить всі видатки на армію. Перша пайка з усього іде для війська, а шпиталі і діти мають друге місце щодо харчів. Відтак слідує цивільне населенє. Мене записано на купування зупу і чорний хліб.

“Я втратив двацять фунтів, але чую ся краще. Росія, се величеська санаторія для товстих людей. Одинюкий кліпін з харчами, се одностий ність, але люди здорові!”

Описуючи оперу в Москві Вандерліп казав:

“Мужики і панн в ламітїю і брилянтах сиділи поруч себе та приглядали ся чудовим виставам, яких я й не бачив у своїм житю. Шось подібного нема ні в Америці ні в Європі. Не одна Павлова, але шістьдесять і триста лічач співачок, на ті чудесної сенєрії, світляних ефектів і величавих костюмів!”

Вандерліп заперечує поголоски про грабленє церков і каже, що населенє є глибоко релігійне. Нема пийства, ані прєстїтутції, ні незаконно роджєних дітей, бо держава признає всі діти законні.

В Москві, казав він, панує звиршевий порядок, хоч поліції дуже мало, а число населеня подвоїло ся. Дальше казав: “Се правда, шб народ не є ще зовсім щасливий, але він вдовольнений і поносить радо всієї жертви, шоби закрити своє правительство. Він бажає признати зовнішнього світа, особливо Америки.

“Правительство просить Америку вислати 5.000 інженірів, як лишень буде відновлена торговля, для відбудови індустрий краю. Російські інженіри вигинули майже всі на війні”.

Російський селянин, як каже Вандерліп, є щасливий. Його наділено землею, за яку він платить своїми продуктами, а грішми оплачує лишень невеликий податок.

На прикінці сей американський капіталіст додав: “Ленін визволив мільйони російського народу і буде тепер новою державою. Англія поставила Леніновидця, якого так дужє ненавиділи в часі горьжєнськїх війни, статуу в тіни Вєстмінстєра, і те саме станеть ся щодо Леніна по упавлі п'ятьдесятьох років”.

